

γοῦ ναὶ! κλέπτης, διότι ἔκλεψε τὴν εὐτυχίαν τῆς συζύγου του, τὴν ἡ-
συχίαν τῆς μητρός του· καὶ κακούργος δι' ὅτι μέλλει· νὰ πράξῃ.

Ἐκάθισε καὶ ἐσκέπτετο. Ἐκράτει τὴν αεφαλήν μεταξὺ τῶν δύω χει-
ρῶν εἴγε φοβερὸν πυρετὸν καὶ οἱ παχυμόι τῆς αρδίας του ἡπείρου
νὰ διαρρήξει τὸ στῆθός του. Ἐσκέπτετο δὲ ἀθλιός νὰ δικαιολογήσῃ
πρὸς ἑαυτὸν τὴν φρικτὴν ἀπόρρατιν, ἣν ἐπόθει νὰ λάθῃ, ἣν ἐλάμβα-
νειν. Ἐρθεῖτο νὰ ρίψῃ τὰ βλέμματά του ἐπὶ τῆς κλίνης ἐκείνης, διόπου
ἡ κοινωμένη μορφή ἀπεικόνιζε τοὺς ἐλέγχους τοῦ συνειδότος του. Νευ-
ρικὴ ἔκλυσις κατέλαβεν αὐτὸν καὶ ἐγερθεὶς ὡς ἥδυνχτο κατέφυγεν εἰς
τὸν παρακείμενον θάλαμον, διόπου τὸν κατέλαβεν χείμαρρος δακρύων.
὾! κλαύσε, κλαύσε, υἱὲ ἀμαρτίας· πᾶς ἀλλως θέλεις ἀποτίσει τὴν
ποινὴν τοῦ ἀνομήματος; κλαύσε νὰ ἐξαγγίσῃς τὴν ἐναγκή ψυχήν σου·
μὴ πλησιάσῃς δύμας ἐκεῖ· μὴ ἀνοίγῃς τὸν σύρτην· μὴ λαμβάνῃς τὸ
ἔπλον· μὴ σὲ καταλάβῃ ἡ σκοτοδίνη τοῦ ἐγκλήματος.....στῆθι, εἶνε
καιρὸς ἀκόμη· δύνασαι νὰ ἐπανορθώσῃς δὲ, τι ἔπραξες· ίδε τὴν ἐπὶ
τῆς κλίνης ἀγγελικὴν ἐκείνην μορφὴν, ἢτις ἀπὸ σοῦ περιμένει τὴν
εὐτυχίαν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν αρδίαν ἐκείνην ἀκένωτοι μακροθυμίας
θησαυροῖ· σὲ ἀρπάξ, Καλλία, σὲ λατρεύει· θυσιάζει τὰ πάντα δὲ· ἔσ-
την θέλει· ἢ σὲ, εἰς δὲν ὠρκίσθη εἰλικρινῶς ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν.
Καλλία, στρέψου καὶ ίδε τὰ χεῖλη ἐκείνα, τοὺς διφθαλυψάς ἐκείνους·
ἐπινεδικισσι τοὺς λόγους μους ἐγένοντο δπως παρέχωσι συγγνώμην·
δύνασαι ἀκόμη νὰ γρηγορεύσῃς δύνασαι τὸ παρελθόν ν' ἀνορθώσῃς
ἀνὴρ εἰσαί, Καλλία· σκέψθητε τὴν σύζυγον, τὰ τέκνα, τὴν μητέρα· πῶς
θέλει· τῇ φανῆ, δτε διέστης τῆς ὡς δ σκορπίων ἐγείρη χεῖρα καὶ ἔχ-
τους; ἔχει ὑπομονὴν, τὸ περὶ σὲ πῦρ θέλει σδεσθή· ἔλπιζε, Καλλία,
ἔλπιζε· δὲ Θεὸς εἶνε Μέγας καὶ τὸ μέλλον σὲ ἀνήκει· μὴ τὸ ἀποί-
σιν κάρης βῆμα, Καλλία· τι θέλει· γίνει· ἡ σύζυγός σου, ἡ Εὐτέρπη
σου, δταν σὺ λείψῃς, δταν σὺ ἐγείρης φονικὴν κατὰ σεκυτοῦ χεῖρα;
ὑπέρφερες ἀρκετά· ἀρκετά· ἡ τιμωρίας αὕτη. Μὴ καὶ ἄλλο πράξῃς ἔγ-
κλημα, μὴ καὶ ἄλλας ποιήσῃς κολάσεις.

Ο ἀθλιός δύμας χαρτοπαιίκης
«νὰ ἀποθάνῃ θάξευρε, νὰ κάτσῃ ἔρθρεῖτο»

καὶ δὲ κρότος τοῦ πυροσδόλου ἀρύπνισε τὴν κοινωμένην σύζυγον δπως
τιμήσῃ τὰς ἀλγειών τέχνας τῆς ταλαιπώρου τὸ λογικὸν διὰ παντός·